

'Nu kan het grote-mensen-leven echt beginnen'

Leren zoals het op de werkvloer is

door Joost Spijker

ABLASSERDAM • Leerlingen uit het voortgezet speciaal onderwijs stromen maar moeilijk door naar betaald werk. In de regio Rijnmond probeerden scholen dat op te lossen door werksituaties volledig na te bootsen. Zo ook in Rotterdam, waar Jordy (18) het vak van vorkheftruckchauffeur leerde in een nagebouwd magazijn.

Goed leren omgaan met een vorkheftruck is geen makkie. Dat is althans wat personeelsmanager Remko Ekkers van Vos Transport Group aan nieuwe medewerkers vertelt. „Wij hebben hier een magazijn met ruim 23.000 pallets met voedingsmiddelen en dure apparatuur, zoals warmtepompen. Het is geen kwestie van even een doosje verplaatsen, je moet weten wat je doet. Bovendien kun je flinke schade rijden. Niet iedereen is dan ook geschikt.”

Cruciaal

Goede begeleiding is daarom cruciaal voor wie hier wil komen werken. Daar wringt ook meteen de schoen, vertelt hij. „Net als in alle andere bedrijven is het hier razend druk. Tijd om mensen in te werken is er niet altijd, laat staan als het mensen met een 'gebruiksaanwijzing' zijn. Daar moet je natuurlijk wat meer geduld mee hebben, en extra tijd in steken.” Het maakt het verhaal van Jordy (18) extra bijzonder. De leerling van het Yulius College liep hier de afgelopen maanden

In het kort

- Leerlingen uit het voortgezet speciaal onderwijs stromen moeilijk door naar betaald werk.
- Goede begeleiding is cruciaal, maar het ontbreekt bedrijven vaak aan tijd.
- Scholen experimenteren daarom met simulatieonderwijs.
- Door een toekomstige werksituatie na te bootsen moet de stap naar werk kleiner worden.

den stage en kreeg deze week te horen dat hij een halfjaarcontract krijgt. „Toen ik dat thuis vertelde was iedereen helemaal blij. Ze zeiden dat het grote-mensen-leven nu echt gaat

beginnen.” Het vinden en behouden van een baan bij een reguliere werkgever is voor leerlingen uit het praktijk- en speciaal voortgezet onderwijs een moeilijke opgave. Slechts 22% van de leerlingen stroomt door naar werk, blijkt uit cijfers van de Inspectie van Onderwijs. Bijna een derde komt in een uitkering terecht.

Te veel indrukken

Er zijn een paar belangrijke oorzaken waarom de stap naar betaald werk lastig blijkt. Zo hebben deze leerlingen vaak een ander tempo. Te veel indrukken, bijvoorbeeld op een eerste werkdag, worden anders verwerkt. Tegelijkertijd is de tijd om te leren er op de werkvloer niet altijd.

Shirts bij BVB. In 2019 kwam er nog een nieuwe kledingsponsordeal op tafel die loopt tot 2028. De Duitse voetbalclub krijgt daarvoor naar verluidt in totaal een kwart miljard euro van Puma in de clubkas.

Op de beurs in Frankfurt valt er dit jaar weinig te juichen voor Puma. Het aandeel kijkt per saldo aan tegen een verlies van ruim 6%, al was er in mei nog een flinke opleving van de koers zichtbaar. Vooral in het laatste kwartaal van vorig jaar voelde Puma de pijn van de sterke waardevermindering van de Argentijnse peso. Het verminderde consumentenvertrouwen zit de maker van sportartikelen ook dwars.

De kledingsponsors staan klaar voor het spelen om de cup met de grote oren. FOTO ANP/HH

CHAMPIONS LEAGUE

stand. Spelers als de Nederlander Ian Maatsen spreken bij voetbalfans iets minder tot de verbeelding.

Puma heeft al een aardig lange geschiedenis samen met Dortmund. Sinds seizoen 2012-2013 staat het logo van de poema op de

Jordy (18) leerde het vak van vorkheftruckchauffeur in een nagebouwd magazijn op school. FOTO FRED LIBOCHANT

aandacht nodig. Op de werkvloer is dat vaak lastig, maar hier is daar alle tijd voor. Dat levert zelfvertrouwen en motivatie op die ze meenemen naar een werkgever. En wij nemen het probleem van werkgevers, het gebrek aan tijd voor begeleiding, uit handen. Zo komen zij weer makkelijker aan schaarse vorkheftruckchauffeurs.”

Bij Yulius zijn ze het er hartgrondig mee eens, vertelt begeleider Richard Middelkoop. „Het doel van onderwijs moet zijn om iemand voor te bereiden op de arbeidsmarkt. Je kan wel een diploma halen op school, maar wie leert jou op tijd te komen en om te gaan met collega's? Dat is voor deze groep vaak het lastigste.”

Voor Jordy was vooral het vroege opstaan even wennen, vertelt hij. „Mijn diensten beginnen meestal om acht uur, dan moet ik er al om half zeven uit.” Toch is dat nog niks vergeleken met zijn vader, wie hij uiteindelijk achterna wil. „Hij is vrachtwagenchauffeur en moet er elke dag om half vijf uit. Nu ben ik hier heel blij, maar uiteindelijk is dat wel mijn droom. De hele dag op een vrachtwagen rondrijden. Maar daarvoor ben nu eerst alle verkeersborden uit m'n hoofd aan het leren.”

COLUMN

JAAP VAN DUIJN

Europa

Vorig jaar had 47,1% van de bevolking vertrouwen in de Europese Unie – een veel hoger percentage dan de 29% die de Tweede Kamer vertrouwde. Interessant met het oog op de aanstaande Europese verkiezingen, waarvoor kiezers zelden blijken warm te lopen. In 2019 was het opkomstpercentage een schamele 41,8, wat overigens wel meer was dan bij de drie verkiezingen daarvoor.

Voor veel Nederlandse politici, en zeker voor de partijen die nu een regering gaan vormen, is 'Europa' alleen nuttig als we er geld aan verdienen. Toen Griekenland in 2012 diep in de problemen zat, zei premier Rutte dat er geen cent extra naar het land mocht gaan, een toezegging waar hij zich later niet aan hield. Maar toen was het excuus dat Nederland toch aan de Griekse nood verdiende, omdat Griekenland een hogere rente betaalde dan Nederland op de internationale kapitaalmarkt kon krijgen. In zijn verkiezingsprogramma heeft Wilders het referendum voor een Next in zijn bekende ijskast gezet, maar hij vindt wel dat Nederland in het Europese parlement 'weer op één moet komen te staan'. Dat vinden Hongarije, Slowakije en nog zo wat landen ook. Eigen land eerst. Tot zover de Europese samenwerking en

'Streven naar Next was hoe dan ook dom'

de strijd voor een sterker Europa. Het streven naar een Next was hoe dan ook dom, want vooral sinds de introductie van de euro heeft Nederland van Europa geprofiteerd. Voor landen die totaal verschillend zijn voor wat betreft de inrichting van hun economie, voor de wijze waarop een economie bestuurd moet worden en er monetair en budgettair beleid gevoerd moet worden, is een eenheidsmunt een onding. Maar het zijn de zwakke landen met hun hoge tolerantie voor inflatie en overheids-schulden die daar het meeste last van hebben. Nederland heeft juist geprofiteerd.

Gedurende tientallen jaren groeide de Italiaanse economie harder dan de Nederlandse. Italië kon naar Europa exporteren en zijn munt om de zoveel tijd laten devalueren. Maar sinds de invoering van de euro kan dat niet meer. Na 2000 is de Italiaanse economie maar 8% groter geworden. Het Nederlandse bbp is in diezelfde tijd met 38% gestegen. Voor een Italiaanse exit valt meer te zeggen dan voor een Nederlands vertrek. De euro is voor Italië een te sterke munt, voor Nederland een te zwakke. Dat uit zich ook in de Nederlandse betalingsbalans. Het positieve saldo daarop is sinds de invoering van de euro verduubbeld, van gemiddeld 3,2% van het bbp tussen 1970 en 2000, naar 6,4% daarna.

Maar in de economie komt niets voor niets. Door zijn economisch succes is Nederland de derde grote netto-bijdrager aan het EU-budget, na Duitsland en Frankrijk. Omgerekend per hoofd van de bevolking betalen wij meer dan enig ander land. Het geld beweegt van West naar Oost, en zelfs van West naar Zuid. Het meest irritant is natuurlijk dat Luxemburg, qua inkomen het rijkste EU-land, een netto ontvanger van Europese budget-gelden is. Dat heeft die sluwe Juncker indertijd goed geregeld.